

Republika Hrvatska
Županijski sud u Varaždinu
Varaždin, Međimurska 26D

Poslovni broj: GŽ-841/2026-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Varaždinu u vijeću sastavljenom od suca Milka Samboleka predsjednika vijeća, Sanje Bađun sutkinje izjaviteljice i članice vijeća i sutkinje Amalije Švegović članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača Anice Mišić, OIB: 07295653655, Zagreb, Mrkšina ulica 44A, povodom prijedloga Financijske agencije za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača, odlučujući o žalbi vjerovnika CROATIA osiguranje d.d., OIB: 26187994862, Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, kojeg zastupaju punomoćnici (odvjetnici) u Odvjetničkom društvu Hrabar & Partneri d.o.o. u Zagrebu, izjavljene protiv rješenja Općinskog suda u Novom Zagrebu od 28. ožujka 2025. poslovni broj Sp-1575/2024-8, na sjednici vijeća 9. srpnja 2026.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika CROATIA osiguranje d.d. i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu od 28. ožujka 2025. poslovni broj Sp-1575/2024-8.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem pod toč. I. izreke otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Anice Mišić, OIB: 07295653655, Zagreb, Mrkšina ulica 44A, pod toč. II. izreke zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Anice Mišić, pod toč. III. izreke oslobođen je potrošač Anica Mišić od obveza u odnosu na vjerovnike iz određenih osnova za plaćanje vjerovnika navedenih pod brojevima 1. i 2. toč. III. izreke rješenja.

2. Navedeno rješenje pravodobno izjavljenom žalbom pobija vjerovnik CROATIA osiguranje d.d. iz svih razloga propisanih čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22, 155/23., 146/25 u daljnjem tekstu: ZPP), predlažući drugostupanjskom sudu ukinuti rješenje, a podredno predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

3. Žalba vjerovnika CROATIA osiguranje d.d. (u daljnjem tekstu: žalitelj) nije osnovana.

4. U obrazloženju rješenja prvostupanjski sud navodi da je Financijska agencija (u daljnjem tekstu: FINA) podnijela prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača Anice Mišić i da je uz prijedlog dostavila isprave i dokaze da je potrošač pozvan očitovati se o prijedlogu FINA-e i dostaviti popis imovine u smislu čl. 79.b Zakona o stečaju potrošača („Narodne novine“ broj 100/15., 67/18., 36/22., u daljnjem tekstu: ZSP), da se potrošač nije očitovao po pozivu FINA-e je li suglasan da se provede jednostavni postupak stečaja nad njegovom imovinom, niti je dostavio popis imovine pa se smatra da je suglasan s provedbom postupka temeljem čl. 79.c st. 2. ZSP (ispravno st. 4.), da je sud postupio po čl. 79.f st. 1. ZSP i objavio oglas kojim je pozvao sve vjerovnike da ospore popis imovine koji je potrošač dostavio i/ili da obavijeste sud o imovini potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa i da se po pozivu obratio sudu žalitelj tvrdeći da potrošač nije dostavio podatke o svojoj imovini pa se ne može smatrati poštenim potrošačem i da ima imovine iz koje se tražbine mogu namiriti. Postupajući po službenoj dužnosti sukladno čl. 79.d st. 5. i 79.f st. 2. ZSP sud je putem FINA-e pribavio podatke iz Očevidnika redosljeda osnove za plaćanje, podatke o imovini potrošača i podatke iz Zajedničkog informacijskog sustava zemljišnih knjiga i katastra o nekretninama potrošača radi utvrđivanja prava vlasništva i raspolaganja s nekretninama unazad tri godine, na temelju kojih utvrđuje da potrošač nema primanja niti druge imovine koja bi mogla biti predmetom unovčavanja čime je ispunjen uvjet iz čl. 79.g st. 1. ZSP za otvaranje i zaključenje postupka. U vezi navedenog ukazuje da primanja koja potrošač ima (plaća) ne ulaze unovčivu imovinu sukladno čl. 79.h st. 5. ZSP jer se na tim primanjima već provodi ovrha. Nadalje, vezano uz prigovore žalitelja da se potrošač ne može smatrati poštenim jer nije dostavio popis imovine, sud navodi da isti nije osnovan iz razloga što se presumpcija iz čl. 79.c st. 3. ZSP primjenjuje jedino u slučaju kada je potrošač iskazao suglasnost za provođenje postupka i nije dostavio popis imovine, a ne i u situaciji kada nije iskazao suglasnost za njegovo provođenje i kada se jedino primjenjuje presumpcija da se smatra da je suglasan za njegovo provođenje (čl. 79.c st. 2. (ispravno st. 4.) ZSP). Utvrdivši da potrošač ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u iznosu od 1.214,39 EUR glavnice iz osnova navedenih pod toč. 1. i 2. toč. III. izreke rješenja u smislu čl. 79.a st. 2. al. 1. ZSP i da se nalazi u blokadi više od propisanog razdoblja od 3 godine u čl. 79.a st. 2. al.2. ZSP, kao i da imovina koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa nije veća od 1.327,23 EUR zaključuje da su ispunjeni uvjeti iz čl. 79.g st.1. ZSP za otvaranje i istovremeno zaključenje jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača o čemu je odlučeno pod toč. I. i II. izreke, dok je primjenom čl. 79.g. st. 4. ZSP potrošač oslobođen od obveza iz osnova navedenih pod toč. III. izreke.

5. U žalbi žaliteljica navodi da je čl. 2. st. 1. ZSP određeno da je cilj Zakona poštenog potrošača osloboditi od obveza koje preostanu nakon unovčenja njegove imovine i raspodijele prikupljenih sredstava vjerovnicima, a što znači da je intencija ZSP osloboditi potrošača od obveza koje su vezane uz njegovo djelovanje na tržištu, dok je sud oslobodio potrošača obveze iz osnove koja se temelji na pravomoćnoj sudskoj odluci donesenoj u parničnom postupku koja ne predstavlja pravni posao između potrošača i trgovca, smatrajući da se potrošač ne može osloboditi obveze koja proizlazi iz pravomoćne sudske odluke, ukazujući da je takvo stajalište izraženo u odluci Županijskog suda u Zadru od 16. siječnja 2023. broj GŽ-179/2023-2. Ustraje u tvrdnjama da se potrošač mora smatrati nepoštenim jer nije dostavio popis svoje imovine pa se nameće zaključak da se u konkretnom slučaju ne radi o poštenom potrošaču u smislu ZSP i da oslobođenje takvog potrošača nije dopušteno.

6. Ispitivanjem rješenja po službenoj dužnosti ovaj sud utvrđuje da prvostupanjski sud nije počinio niti jednu od bitnih povreda na koje drugostupanjski sud u žalbenom postupku pazi po službenoj dužnosti primjenom čl. 365. st. 2. ZPP te čl. 23. ZSP u vezi čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 71/15., 104/17. i 36/22., u daljnjem tekstu: SZ), s time da žalitelj iako pobija rješenje zbog bitnih povreda odredaba postupka sadržajno ne ukazuje na počinjenje niti jedne povrede.

7. Žalbenim navodima žalitelja nije dovedeno u sumnju utvrđeno činjenično stanje i primjena materijalnog prava.

8. U žalbenom postupku je sporno da li je potrošač mogao biti oslobođen od obveze koja se temelji na presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P-6778/2013 i da li za potrošača koji se nije izjasnio je li suglasan s provođenjem postupka vrijedi presumpcija da se ne radi o poštenom potrošaču.

9. Odredba čl. 2. st. 1. ZSP propisuje da je cilj ZSP poštenog potrošača osloboditi od obveza koje preostanu nakon unovčenja njegove imovine i raspodjele prikupljenih sredstava vjerovnicima (oslobođenje od preostalih obveza), dok st. 2. propisuje da poštenje potrošača sud utvrđuje uzimajući u obzir ponašanje potrošača prije podnošenja prijedloga za otvaranje postupka stečaja potrošača te njegovo ponašanje tijekom sudskog postupka i razdoblja provjere ponašanja, u skladu s tim Zakonom.

10. Odredbom čl. 77. st. 1. ZSP je propisano da se rješenjem o oslobođenju od preostalih obveza potrošač ne može osloboditi:

1. zakonske obveze na uzdržavanje djece, roditelja i drugih osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati
2. vraćanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom ili prekršajem
3. naknade štete nastale kaznenim djelom ili prekršajem
4. naknade štete zbog smrti ili teže tjelesne ozljede.

10.1. Dakle, citiranom zakonskom odredbom je izričito propisano (taksativno navedeno) od kojih obveza se potrošač u postupku stečaja potrošača ne može osloboditi. Tumačenjem „a contrario“ jedino je moguće zaključiti da potrošač može biti oslobođen svih drugih obveza koje nisu navedene u citiranoj odredbi ZSP neovisno o tome jesu li to zakonske, izvanugovorne ili ugovorne obveze (identično stajalište zauzeto je u odluci VSRH od 18. svibnja 2021. broj Rev-525/2021-2 i dr.).

10.2. Stoga nisu osnovani žalbeni navodi kojima žalitelj smatra da potrošač nije mogao biti oslobođen obveze koja se temelji na presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 30. rujna 2015. broj P-6778/13-34. Navedenom presudom naloženo je potrošaču isplatiti žalitelju iznos od 8.912,91 kn sa zateznom kamatom i trošak postupka od 6.190,63 kn sa zateznom kamatom s osnova regresnog zahtjeva jer je na temelju ugovora o osiguranju žalitelj isplatio vjerovniku potrošača Raiffeisenbank Austria d.d. potraživanje koje je imao prema potrošaču s osnova kredita, pa je evidentno da se u konkretnom slučaju ne radi o osnovi iz čl. 77. st. 1. ZSP koje potrošač ne bi mogao biti oslobođen.

11. Nisu osnovani niti žalbeni navodi kojima vjerovnik smatra - iz razloga jer se potrošač nije očitovao je li suglasan s provođenjem postupka i nije dostavio popis imovine - da se presumira da se radi o nepoštenom potrošaču.

11.1. Naime, prvostupanjski sud je pravilno zaključio da se presumpcija nepostojanja imovine potrošača primjenjuje samo u situaciji kada je potrošač dao izričitu suglasnost za postupak ali nije popisao imovinu, pa ako u opisanoj situaciji sud utvrdi da ovršiva imovina postoji takvog će potrošača smatrati nepoštenim, kao i u situaciji kada je potrošač dao suglasnost i dostavio popis imovine ali sud utvrdi da dostavljeni podaci nisu točni i da postoji i druga ovršiva imovina. Međutim, u situaciji kada se potrošač ne očituje na poziv FINA-e tada se primjenjuje jedino presumpcija iz čl. 79.c st. 4. ZSP da je suglasan da se provede jednostavni postupak stečaja nad njegovom imovinom, ali se ne primjenjuje presumpcija o nepostojanju ovršive imovine potrošača. U potonjoj situaciji sud utvrđuje ima li potrošač ovršive imovine (vanjskom provjerom, dokazima koje predlože vjerovnici).

12. Kako je prvostupanjski sud pribavio podatke o imovini potrošača putem FINA-e i po službenoj dužnosti, te je iste analizirao i ocijenio kako to nalaže čl.8. ZPP, nakon čega je utvrdio da vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa nije veća od 1.327,23 EUR i da evidentirane osnove koje nisu izvršene navedene pod toč. 1. i 2. toč. III. izreke iznose 1.214,39 EUR, kao i da razdoblje o broju dana blokade prelazi 3 godine, to je pravilnom primjenom materijalnog prava na koje se poziva u pobijanom rješenju odlučio na način kako je navedeno u izreci rješenja.

13. S obzirom da je prvostupanjski sud rješenje donio na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilnom primjenom materijalnog prava to je ovaj sud odbio žalbu žalitelja i primjenom čl. 380. toč. 2. ZPP i čl. 23. ZSP u vezi čl. 10. SZ potvrdio prvostupanjsko rješenje.

U Varaždinu 9. srpnja 2026.

Predsjednik vijeća

Milko Sambolek

Broj zapisa: **9-3088a-83085**

Kontrolni broj: **09fbf-e8ffd-c3099**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.